

Cornel Bierens: Schildpad met Roos en Mes

NAi Uitgevers i.s.m. Vereniging Vrienden
Van Abbemuseum € 17,50.

Musea maken tegenwoordig nadrukkelijk jacht op de jeugd. En dus haalt men alles uit de kast om een bezoekje voor een zo jong mogelijk publiek aantrekkelijk te maken. Met als gevolg: museumnachten, late sluitingstijden en een

snel groeiend assortiment museumcafés.

Het vernieuwde Van Abbemuseum in Eindhoven gooit het over een andere boeg. Een speciale folder moest de jeugd bekendmaken met de kunst die daar te zien is. Kunstkriticus Cornel Bierens bedacht echter iets beters. Hij kwam met het ambitieuze voorstel aan de hand van werken uit de collectie een roman voor kinderen te schrijven. Zo ontstond *Schildpad met Roos en Mes*. Volgens de achterkant geschikt voor iedereen vanaf een jaar of dertien. Of de gemiddelde dertienjarige hierop zit te wachten, is natuurlijk de vraag. Hoe goed verpakt ook, welk gezond kind wil op die leeftijd nou moderne kunst door zijn strot geduwd krijgen? Zelfs de hoofdpersoon van dit boek, Luktors Nevel, wordt hier opstandig van.

Luktors vader spaart namelijk reproducties van kunstwerken. Deze voorziet hij van een lijst en op die manier bouwt hij thuis aan een replicamuseum. Luktors, een eenzellige jongen met een hazenlip van een jaar of dertien, heeft hiervoor geen enkele interesse, totdat hij op een dag een kopie van het werk *Tuxedo Junction* spelenderwijs beschadigt. Wist hij veel. De heftige reactie van zijn vader ('Dit is verdomme een Stella') verbaast hem, maar vervelender is dat hij mee moet naar de museumshop om een nieuwe te kopen. Dit eerste museumbezoek van zijn leven laat een smaak achter van 'zoiets als bier of olijven, dingen die de mensen lekker schenen te vinden, maar die eigenlijk nogal vies waren'.

Toch is het hele voorval het startschot van een bizarre ontdekkingsstocht naar wie hij is. Deze tocht begint onzeker, maar leidt al snel tot het oprichten van een kunstclub, het zonder toestemming nemen van een tatoeage (nota bene een schildpadije op de bovenlip) en de zelfgekozen naamsverandering van Luktors in Tortue. Al die tijd wordt de jonge hoofdpersoon bijgestaan door clubleden Ruiz en Irina. Later vergezelt ook Roos hen, een mysterieus meisje in een burka, op wie Luktors verliefd raakt.

Onderwijl zijn het steeds kunstwerken die hem als aanwijzingen op weg helpen. Om de haverklap steekt een Kandinsky, Picasso, Warhol of Van Warmerdam de kop op, die overigens allemaal achterin staan afgebeeld. Hierdoor ontwikkelt het verhaal zich in een razend tempo en overstijgt Luktors kunstkennis alras die van zijn vader. Een typisch jongensboekende waar het mes uit de titel aan te pas komt, levert hiervoor het dramatische bewijs. Dat bijna alle gesprekken of gebeurtenissen enkel plaatsvinden opdat weer een kunstwerk uit de collectie van het Van Abbe beschreven kan worden, zal de wat oudere lezer wellicht storen. Dat je telkens op je klompen aanvoelt welk werk eraan zit te komen, zou de kunstkenner parten kunnen spelen. De gemiddelde dertienjarige lezer ondervindt van deze duidelijk geconstrueerde opbouw echter vast geen hinder. Daarvoor is het eigenaardige verhaal van het tot held uitgroeïende mietje Luktors Nevel gewoonweg te spannend. Door Bierens' beknopte beeldende-kunstvariant op *De wereld van Sofie* kan een bezoekje aan het Van Abbe alleen nog maar tegenvallen.

ARJAN REINDERS

Het PAROOL donderdag 20 februari 2003